

Marianne van Oranje-Nassau (1810-1883)

Oranje Nassau, Wilhelmina Frederica Louisa Charlotte Marianne, prinses der Nederlanden, prinses van Oranje-Nassau, geb. Berlijn 9 mei 1810 in het Nederländische Palais Unter den Linden, waar zij op 31 mei werd gedoopt, overl. Erbach (D) 29 mei 1883, dochter van Willem Frederik, de latere koning Willem I der Nederlanden en Frederike Loise Wilhelmina, prinses van Pruisen.

Zij huwde Den Haag, op paleis Noordeinde, 14 september 1830 (echtsch. ingeschr. ald. 31 augustus 1849) met haar neef Frederik Hendrik Albert prins van Pruisen, geb. Koninklijk slot Koningsbergen 4 oktober 1809, overl. Berlijn (paleis Wilhelmstrassen nr. 102) 14 oktober 1872, zoon van Frederik Willem III, Koning van Pruisen en Louise Augusta Wilhemina Amalia Hertogin van Mecklenburg-Strelitz.

Het huwelijk tussen Marianne en Albert was slecht. Naast buitenechtelijke escapades vertoonde de prins gewelddadig gedrag tegen het personeel. In 1845 verliet Marianne haar man en Berlijn en verbleef enige tijd in Voorburg waar zij in 1848 buiten Rusthof aan de Vliet aankocht. Zij leefde openlijk samen met haar koetsier, Johannes van Rossum, waarvan zij ook een kind kreeg.

Dankzij haar familiekapitaal kon Marianne haar levensstijl voortzetten. Lange tijd verbleef ze met haar partner en zoontje in de Villa Celimontana in Rome, waar ze begon met de aanleg van haar grote kunstcollectie. Ook kocht ze een villa aan het Comomeer, later Villa Carlotta genoemd naar haar dochter Charlotte (1831-1855). Belangrijkste toevluchtsoord voor Marianne werd Erbach, waar zij in 1855 het kasteel Reinhartshausen had gekocht.

Lit.:

- R. van Ditzhuyzen, Oranje Nassau, blz. 208-210.
- Nederland's Adelboek, jrg. 82 (1992), blz. L..

Afbeelding:

- Haags Historisch Museum 0000-0078-SCH

Vervaardiger:

- Karl Begas, 1832